

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2929—32).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Berg: Der staar i Anmærningerne til Finantslovsforslaget for næste Aar følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Forsøgene paa at tilvejebringe en ny Geværmodel for Fodfolket fortsættes uafbrudt og ville ventelig i en ikke fjern Fremtid kunne overgaa til selve Troppesædelingerne, for at det nye Vaabens Brugbarhed i den daglige Tjenestes forskjelligartede Forhold kan blive konstateret. Om end Spørgsmaalet om Fodfolkets fremtidige Bevæbning saaledes endnu befinder sig paa Forsøgenes Stadium, har man dog fundet det rettest“ o. s. v. at optage Forslag til en mindre Bevilling. Man vil se af denne Indledning, at Forsøgene fortsættes uafbrudt, at Sagen befinder sig paa Forsøgenes Stadium, og at Sagen ventelig vil kunne ordnes i en ikke fjern Fremtid, hvorfor man ønsker en Bevilling til 4,000 af disse Geværer, for at de kunne gaa over til et mere almindeligt Brug i den daglige Tjeneste, altsaa til en enkelt Afdeling eller saa, for at Vaabnernes Brugbarhed under de forskjelligartede Forhold kan blive konstateret. Naar man læser dette, skulde man jo undre sig over, at der saa kort Tid efter fra Krigsministeriets Side kan være opnaaet en saadan Sikkerhed, at man har den fornødne Garanti for, at det, man forlanger, ogsaa er det, man skal naae, at man efter saa kort Tids Forløb kan komme med Lovforslag, omfattende en saa overordentlig vigtig Sag som en helt ny Indførelse af Vaaben til Landets Hovedvaaben, Fodfolket. Man vil erindre, at Finantsudvalget i sin Betænkning udtalte sig om denne Sag saaledes: „Udvalget skal ikke modsætte sig Anvendelsen af et mindre Beløb til Prøver og Forsøg, men da Spørgsmaalet om Overgang til en ny Geværmodel er af en saa overordentlig finantseiel og militær Betydning, maa Sagen ikke foregribes ved eventuelle Ansaffelser for den sædvanlige Geværbevilling.“ Dertil knytter sig en mundtlig Forhandling med Udvalget, hvoraf Krigsministeren har faaet det Indtryk, som han gengiver saaledes i sine Bemærkninger ved Lovforslagets Forelæggelse: „da jeg i December Maaned havde den Ære at forhandle med det forrige Folkethings Finantsudvalg angaaende en Bevilling paa Finantsloven til Ansaffelse af nye Geværer, til jeg det Indtryk, at det var Udvalgets Mening, at medens det ikke vilde

gaa ind paa den nævnte Bevilling, havde det dog Tilbøjelighed til at forsyne Fodfolket med tidsvarende Vaaben, naar der kom til at foreligge et selvstændigt Forslag, som kunde blive særlig behandlet paa Rigsdagen.“ Efter de Forhandlinger, der ere førte dels skriftlig, dels mundtlig, synes altsaa Sagen til Dato at staa saaledes, at Folkethinget gennem sit Udvalg — for saa vidt Udvalget taler paa Folkethingets Vegne — ikke vil modsætte sig en mindre Bevilling og heller ikke vil yttre sig mod selve Bevillingen, men mener, at Forsøgene ikke ere saa vidt fremmede, at man kunde gaa ind paa at foregribe denne Sags Afgjørelse. Ministeren har faaet samme Indtryk, og der var efter det foreliggende Materiale baade fra Udvalgets og Ministerens Side en Erkjendelse af, at Sagen besandt sig paa Forsøgenes Stadium, og at noget endeligt Resultat i Virkeligheden ikke kunde siges at være naaet endnu.

Naar man nu sammenholder dette med den Behandling, Sagen har faaet udenfor Salen, siden de Herrer sidst vare samlede her, ville de Herrer — jeg vil ikke sige forundre sig, thi der har været Ting af en endnu mere mærkelig Beskaffenhed, men de Herrer ville dog finde, at den Anvendelse, som Høire — eller, jeg vil ikke sige Høire, men Provvisorerne, have gjort af dette Spørgsmaal under Valgbevægelsen, mildest talt ikke er stemmende med Sandheden. Man har sagt, at den høitærede Krigsminister selv i sin Del af Valgbevægelsen skal have ytret sig om, at Folkethinget vilde nægte Landets Sønnen de fornødne Vaaben til Brug i Krigstid mod Fjenden. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at den høitærede Minister kan have sagt dette efter de Udtalelser, han kom med ved Forslagets Forelæggelse; thi da havde han jo et andet Indtryk af de mundtlige Forhandlinger, han har ført med Finantsudvalget, ligesom han ogsaa maatte have det af den skriftlige Opfattelse. Men sikkert er det, at Ministeriets politiske Venner i en ganske særlig Grad baade skriftlig og mundtlig have brugt Ytringer, hvorved de have fremstillet Folkethinget som det, der definitivt har nægtet en Bevilling af denne Beskaffenhed. Det er jo imidlertid ikke noget Nyt for os at se Folkethinget fremstillet saaledes selv i de alvorligste Spørgsmaal, og det Spørgsmaal, der her foreligger, betragter jeg som et af de alvorligste paa hele Forvarsbævnets Omraade, nemlig Spørgsmaalet om at forsyne de lovlig bestaaende Forvarskrafter med tidsvarende Vaaben. Vi ere vant til at se Sagen fremstillet imod os paa denne Maade,